

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้
ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการกำกับตนเองและผลลัพธ์ในการเรียนรู้
ของนักศึกษาครุคณิตศาสตร์

ACTIVITIES LEARNING MANAGEMENT WITH PROFESSIONAL
LEARNING COMMUNITY PROCESS TO PROMOTE SELF-REGULATION
LEARNING AND LEARNING OUTCOMES OF MATHEMATICS
TEACHER STUDENTS

¹จنگล บัวแก้ว

¹Jongkon Buakaew

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, ประเทศไทย
Songkhla Rajabhat University, Thailand

¹jongkon.bu@skru.ac.th

Received: May 31, 2023; Revised: July 23, 2023; Accepted: August 20, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษาครุคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 2) เพื่อศึกษาผลลัพธ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาครุคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 10 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามการกำกับตนเองในการเรียนรู้ และแบบประเมินผลงานการเขียนบทความรายงานการพัฒนาตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาครุคณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ยการกำกับตนเองในการเรียนรู้ระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดสามอันดับแรก คือ ด้านการวางแผน ด้านการกำหนดเป้าหมาย และด้านการแสวงหาความช่วยเหลือ และ 2) นักศึกษาครุคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยผลลัพธ์ในการเรียนรู้ระดับดีมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13 คะแนน

คำสำคัญ : การกำกับตนเอง; ผลลัพธ์ในการเรียนรู้; การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้

¹อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Abstract

The purposes of this research were 1) to study self-regulation learning of mathematics teacher students after activities learning management with professional learning community process and 2) to study learning outcomes of mathematics teacher students after activities learning management with professional learning community process. The population for this study consisted of 10 students majoring in Mathematics, Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University. The tools were self-regulation questionnaire and an evaluation form for self-development report writing. The data analysis was conducted using percentages, means, and standard deviations. The research findings revealed that 1) Mathematics teacher students had a high level of self-regulation learning, with an average score of 3.52. The top three areas with the highest average scores were planning, goal-setting, and help-seeking. And 2) mathematics teacher students had a very good average score of learning outcomes . with an average score of 13 points.

Keywords : Self-Regulation Learning ; Learning Outcomes ; Professional Learning Community

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันได้รับผลกระทบจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นผลทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีการปรับตัวเป็นอย่างฉับพลัน โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษานั้นมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนผ่านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายรูปแบบ เช่น รูปแบบออนไลน์ รูปแบบผสมผสาน (Hybrid) ซึ่งดำเนินการให้สอดคล้องหรือเหมาะสมกับผู้เรียน และธรรมชาติของรายวิชา จากผลการปฏิบัติดังกล่าวนี้ทำให้การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ผู้สอนยังมีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ทั้งในรูปแบบออนไลน์ รูปแบบผสมผสาน (Hybrid) หรือรูปแบบการเรียนรู้ในห้องปกติ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาครูจะต้องมีความหลากหลายเพื่อเป็นแบบอย่าง เป็นกรณีศึกษา และสร้างความคุ้นชินในการปฏิบัติการใช้เทคโนโลยีสำหรับการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาครูเพื่อนำไปใช้ปฏิบัติจริงในอนาคต

การจัดการเรียนรู้ออนไลน์ หรือการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นการเรียนรู้ที่นักศึกษาจะต้องเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ จึงต้องอาศัยความตั้งใจความใส่ใจและความรับผิดชอบเป็นอย่างมาก จึงจะให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนได้ นอกจากนี้

นักศึกษาจะต้องมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการจัดการเรียนรู้ของตนเองเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมาย การจัดการความคิด และอารมณ์เพื่อควบคุมพฤติกรรมของตนเองในการทำเป้าหมายให้สำเร็จตามที่ตั้งไว้ การแสดงออกของพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรมการกำกับตนเอง (Self-regulated) ซึ่งเป็นทักษะหนึ่งที่ทุกคนควรมี เป็นการช่วยให้บุคคลนั้นมีเป้าหมายที่ชัดเจน มีแรงจูงใจ เชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง มีการวางแผนและปรับปรุงตนเองเป็นระยะ จนประสบความสำเร็จในสิ่งนั้น (ชนาภา ลีลาวรรณ, 2559) ดังนั้นนักศึกษาครูจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการฝึกตนเองให้เป็นผู้มีพฤติกรรมการกำกับตนเอง เพราะนักศึกษาจะสามารถบังคับตนเองให้กระทำตามแผนที่วางไว้ และเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ตามเป้าหมายและกำกับพฤติกรรมตนเองให้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ดีขึ้น (เนาวนิตย์ สงคราม, 2563; วรรณกร พรประเสริฐ, 2565) สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า การกำกับตนเองมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเรียน (Camahalan, 2006; Jones & Byrnes, 2006; Zimmerman & Kitsantas, 2014; ดวงเนตร ธรรมกุลและพิมพ์ขวัญ แก้วเกลื่อน, 2563)

การพัฒนาหรือการส่งเสริมการกำกับตนเองให้กับนักศึกษาครูจึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะนักศึกษาครูชั้นปีที่ 4 ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาและประกอบอาชีพครูในอนาคตอันใกล้นี้ ดังนั้นผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการส่งเสริมการกำกับตนเองนั้นมีความสำคัญโดยเฉพาะในรายวิชาครุณิพนธ์ที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เน้นให้นักศึกษารวบรวมวิเคราะห์ สังเคราะห์สมรรถนะ การปฏิบัติหน้าที่ครู คุณลักษณะความเป็นครูผ่านการถอดบทเรียนเพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ ทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งผลลัพธ์ของรายวิชานักศึกษาจะต้องเขียนรายงานผลการพัฒนาตนเองในรูปแบบของบทความเชิงวิชาการ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จะต้องส่งเสริมพฤติกรรมการกำกับตนเองและผลลัพธ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี หนึ่งในจัดการเรียนรู้นั้นคือ กระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) เป็นกระบวนการนำคนมาอยู่รวมกัน เกิดการเรียนรู้ และแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน จนเกิดการสะท้อนความรู้ความคิดในด้านต่างๆ ที่เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับบุคคลโดยผลการเปลี่ยนแปลงมีลักษณะพฤติกรรมเชิงบวกทำให้เป็นคนมีคุณภาพ โดยมีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการสะท้อนปัญหา (Reflection Problem) ขั้นการวางแผนกำหนดแนวทางร่วมกัน (Planning) ขั้นการลงมือปฏิบัติ (Action) และขั้นการสะท้อนผล (Reflection results) (พีระพร รัตนเกียรติ และกนกวรรณ ศรีวาปี, 2563) ซึ่งผลลัพธ์การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน นอกจากนี้ยังช่วยให้กลุ่มคนที่ร่วมกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไม่รู้สึกละโดดเดี่ยว เพิ่มความกระตือรือร้น ตระหนักถึงบทบาทและพฤติกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และรับทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วขึ้น (วิราวรรณ เพ็ชรนาวา, 2563)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีต่อพฤติกรรมการกำกับตนเองและผลลัพธ์ในการเรียนรู้ของ

นักศึกษาครู เพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับการพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาและเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้กับนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมของตนเองสำหรับการทำงานในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษาครูคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. เพื่อศึกษาผลลัพธ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาครูคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 10 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาครุภัณฑ์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ฉบับ คือ

3.1 แบบสอบถามการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเครื่องมือของเบญจวรรณ ต้นประดิษฐ์ (2557) มาปรับให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ

3.2 แบบประเมินผลงานการเขียนบทความรายงานการพัฒนาตนเองเป็นรูปแบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกส่วนที่ผ่านการพัฒนาคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการกำกับตนเองและผลลัพธ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาครูคณิตศาสตร์ ได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. ผลการศึกษาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษาครูคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

จากการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาครุคณิตศาสตร์จำนวน 10 คน ด้วยแบบสอบถามการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ผลพบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาครุคณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ยการกำกับตนเองในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านที่มีค่าเฉลี่ยการกำกับตนเองในการเรียนรู้ระดับสูง โดยการกำกับตนเองด้านการวางแผนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 รองลงมาคือ การกำกับตนเองด้านกำหนดเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ส่วนการกำกับตนเองด้านการกระตุ้นตนเองมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษาครุคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (N=10)

การกำกับตนเอง	μ	σ	ระดับ
การกำหนดเป้าหมาย	3.63	0.52	สูง
การวางแผน	3.65	0.50	สูง
การกระตุ้นตนเอง	3.38	0.65	สูง
การควบคุมความสนใจ	3.43	0.53	สูง
ความยืดหยุ่นของการใช้ทฤษฎี	3.53	0.53	สูง
การกระทำด้วยตนเอง	3.50	0.50	สูง
การแสวงหาความช่วยเหลือ	3.60	0.48	สูง
การประเมินตนเอง	3.45	0.49	สูง
โดยรวม	3.52	0.53	สูง

2. ผลการศึกษาผลลัพธ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาครุคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ผลลัพธ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาครุคณิตศาสตร์จำนวน 10 คน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาครุมีคะแนนผลลัพธ์ในการเรียนรู้เฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.00 คะแนน โดยมีคะแนนผลลัพธ์ในการเรียนรู้มากที่สุดเท่ากับมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14 คะแนนและคะแนนผลลัพธ์ในการเรียนรู้น้อยที่สุดมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก และมีนักเรียนได้คะแนน 12 คะแนน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 คะแนน 13 คะแนน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และได้คะแนน 14 คะแนน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลลัพธ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาครุคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (N=10)

ผลลัพธ์ในการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	คะแนนมากที่สุด	คะแนนน้อยที่สุด	μ	σ	ระดับ
คะแนนหลังเรียน	15	14	12	13.00	0.89	ดีมาก
คะแนน	จำนวน			ร้อยละ		ระดับ
12 คะแนน	4			40.00		ดีมาก
13 คะแนน	2			20.00		ดีมาก
14 คะแนน	4			40.00		ดีมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการกำกับตนเองและผลลัพธ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาครุคณิตศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาครุคณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ยการกำกับตนเองในการเรียนรู้ระดับสูงทั้งภาพรวมและรายด้านหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้สามารถส่งเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษาครุคณิตศาสตร์ได้ อาจเนื่องมาจากความชัดเจนของกิจกรรมเรียนรู้ที่นักศึกษาครุคณิตศาสตร์ร่วมกับเพื่อน และอาจารย์ผู้สอนในการกำหนดเป้าหมาย และออกแบบการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตนเองกำหนดไว้ตั้งแต่ต้น อีกทั้งการเรียนรู้รูปแบบนี้เป็นลักษณะการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และยังมีอาจารย์คอยชี้แนะเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพที่สุด รวมถึงการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นรูปธรรม ซึ่งการกระทำลักษณะนี้มีการดำเนินการเหมือนกับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ กล่าวคือ บุคคลในกลุ่มนั้นมุ่งมั่นที่เพิ่มขีดความสามารถของตนและสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นสิ่งใหม่ และขยายขอบเขตความคิด โดยสมาชิกมีการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องจนนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพ (สุพัตรา นามศรี, เจริญวิษณุ สมพงษ์ ธรรมและชญาธิ์ แบร์ดี, 2565) โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้นมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการสะท้อนปัญหา ขั้นวางแผนกำหนดแนวทางร่วมกัน ขั้นลงมือปฏิบัติ และขั้นการสะท้อนผล (พิระพร รัตนเกียรติ และกนกวรรณ ศรีวาปี, 2563) ซึ่งขั้นตอนที่กล่าวข้างต้นสามารถส่งเสริมพฤติกรรมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษาครุคณิตศาสตร์ได้อย่างชัดเจน เริ่มจากขั้นการสะท้อนปัญหา เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาครุคณิตศาสตร์กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาของตนเอง ต่อด้วยขั้นวางแผนกำหนดแนวทางร่วมกันเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาครุคณิตศาสตร์วางแผนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตาม

เป้าหมายที่วางไว้ และขั้นการลงมือปฏิบัติ เป็นการส่งเสริมพฤติกรรมการกระตุ้นตนเอง การควบคุมความสนใจ ความยืดหยุ่นของการใช้ยุทธวิธี การกระทำด้วยตนเอง และการแสวงหาความช่วยเหลือ ซึ่งขั้นตอนนี้อาจารย์ผู้สอนจะคอยให้คำปรึกษาตามความต้องการของนักศึกษา และขั้นตอนสุดท้ายคือ ขั้นการสะท้อนผล เป็นการส่งเสริมการประเมินตนเอง เพื่อการปรับปรุงหรือพัฒนางานให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่าเมื่อขั้นตอนมีความชัดเจนเป็นรูปธรรมส่งผลให้พฤติกรรม การกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษาครูคณิตศาสตร์ดีด้วยสอดคล้องกับชนาภา ลินลาวรรณ (2559) ที่ค้นพบว่าการฝึกการกำกับตนเองสามารถฝึกฝนได้ถ้าได้รับโปรแกรมหรือกระบวนการที่สอดคล้องกับพฤติกรรมหรือระดับความสามารถของผู้เรียน

2. นักศึกษาครูคณิตศาสตร์มีคะแนนผลลัพธ์ในการเรียนรู้ทั้งภาพรวมและรายบุคคลอยู่ในระดับดีมาก และทั้งหมดมีคะแนนผลลัพธ์ในการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีผลต่อ ผลลัพธ์ในการเรียนรู้ อีกทั้งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอาจจะเป็นผลมาจากพฤติกรรมการกำกับตนเองในการ เรียนรู้ของนักศึกษาครูคณิตศาสตร์ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงด้วย จึงมีผลต่อผลลัพธ์ในการเรียนรู้โดยตรง สอดคล้องกับการศึกษาของเบญจวรรณ ดันประดิษฐ์ (2557) ที่พบว่า การกำกับตนเองมี ความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการเรียน และยังพบจากการศึกษาเพิ่มเติมว่าการกำกับ ตนเองมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเรียน (Camahalan, 2006; Jones & Byrnes, 2006; Zimmerman & Kitsantas, 2014; ดวงเนตร ธรรมกุล และ พิมพ์ขวัญ แก้วเกลื่อน, 2563)

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ ส่งเสริมพฤติกรรมการกำกับตนเองและผลลัพธ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาจะต้องมีความชัดเจน เป็น ระบบ สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ง่ายและประเมินผลได้อย่างชัดเจน โดยผู้สอนบูรณาการขั้นตอน การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย ขั้นการสะท้อนปัญหา ขั้นการวางแผน กำหนดแนวทางร่วมกัน ขั้นการลงมือปฏิบัติ และขั้นการสะท้อนผลในระหว่างการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ และจะต้องสร้างความเข้าใจร่วมกันกับผู้เรียนถึงแนวปฏิบัติและผลลัพธ์ที่ได้รับจากการ เรียนรู้ เขียนเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การกำกับตนเอง ในการเรียนรู้และผลลัพธ์ในการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

ดวงเนตร ธรรมกุล และ พิมพ์ขวัญ แก้วเกลื่อน. (2563). การจัดการเรียนการสอนแบบตถกนิกรและ การกำกับตนเอง: กระบวนการและผลลัพธ์ที่คาดหวัง. *วารสารพยาบาลตำรวจ*, 12(2), 479-487.

- ชนาภา ลินลารรณ. (2559). การพัฒนาโปรแกรมการฝึกทักษะการกำกับตนเองสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เนาวนิตย สงคราม. (2563). การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลผู้เรียนแบบออนไลน์ ภายใต้สถานการณ์และมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. สำนักบริหารวิชาการและศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจวรรณ ตันประดิษฐ์. (2557). การกำกับตนเอง ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค แรงจูงใจภายในและความสำเร็จในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พีระพร รัตนเกียรติ์ และกนกวรรณ ศรีวาปี. (2563). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ PLC เพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกันของนักศึกษาสาขาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- วรรณกร พรประเสริฐ. (2565). การพัฒนาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการเรียนออนไลน์ของนิสิตนักศึกษาครูในสถาบันอุดมศึกษา. วารสารเทคโนโลยีและการสื่อสาร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 5(14), 111-128.
- วิราวรรณ เพ็ชรนา. (2563). แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุพัตรา นามศรี, เจริญวิทย์ สมพงษ์ธรรมและชญาธิ์ แบรดี. (2565). ปัจจัยวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการศึกษาสำโรง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4. วารสารพุทธศาสตร์ มจร.อุบลราชธานี, 4(2), 497-508.
- Camahalan, F. M. G. (2006) . Effects of self-regulated learning on mathematics achievement of selected southeast Asian children. *Journal of Instructional Psychology*, 33(3), 194-205.
- Jones, K. K., & Byrnes, J. P. (2006) . Characteristics of students who benefit from high-quality mathematics instruction. *Contemporary Educational Psychology*, 31(3), 328-343.
- Zimmerman, B. J. (2002). Attainment of self-regulation: A social cognitive perspective. In M.Boekaerts, P.R. Pintrich and M.Zeidner(eds.). *Handbook of self-regulation*. San Diego, CA: Academic Press.
- Zimmerman, B. J., & Kitsantas, A. (2014). Comparing students' self-discipline and self-regulation measures and their prediction of academic achievement. *Contemporary Educational Psychology*, 39(2), 145-155.